

Glikoalkaloidy *Solanum spp* jako modyfikatory czynników wirulencji w *Dickeya solani* i *Pectobacterium brasiliense sp. nov.*

Grupa-Urbańska A, Sołtys-Kalina D, Lebecka R

a.grupa@ihar.edu.pl

Bakterie Pektyrolityczne: *Pectobacterium* i *Dickeya*

Uznane za jedne z **10** najważniejszych bakterii patogenicznych dla roślin uprawnych pod względem ekonomicznym i badawczym.

Atakują różne gatunki roślin uprawnych, w tym *Solanum tuberosum*, powodując dwie choroby: czarną nóżkę ziemniaka i mokrą zgniliznę bulw ziemniaka.

Mechanizm Działania Bakterii Pektyrolitycznych

Syntetyzują enzymy (PCWDEs, ang. Plant Cell Wall Degrading Enzymes) rozkładające ściany komórkowe roślin.

Komunikacja bakteryjna (QS, ang. Quorum Sensing) kontroluje produkcję tych enzymów.

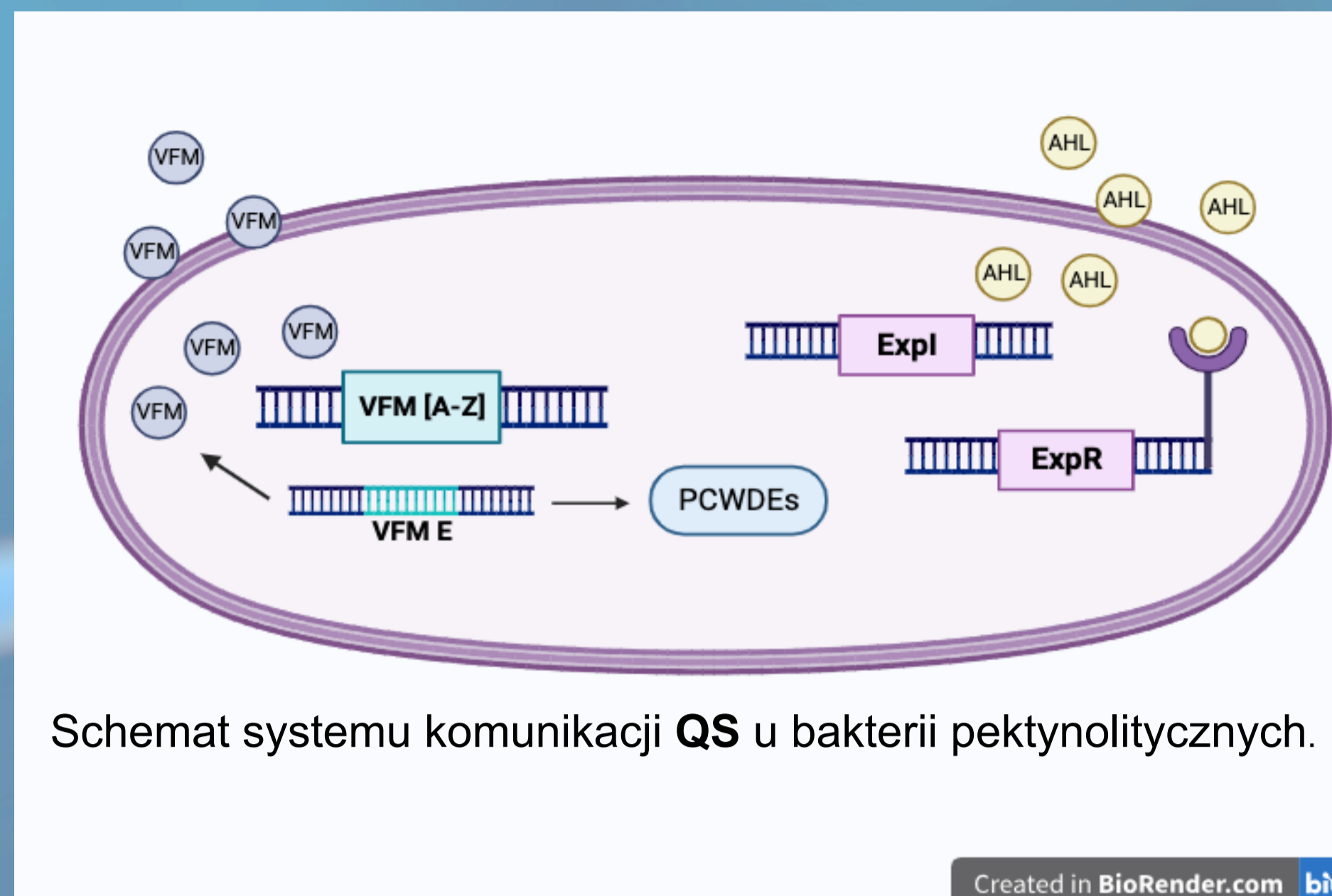
Pectobacterium: System QS bazuje na laktonie N-acylo-homoseryny (AHL), regulowanym przez białka *ExpI* i *ExpR*.

Dickeya: System VFM kontroluje produkcję enzymów w połączeniu z QS-AHL.

Obrona Roślin: Glikoalkaloidy (GA)

Produkowane przez rośliny z rodzaju *Solanum*.

Służą jako pierwsza linia obrony przed różnymi szkodnikami, takimi jak owady, nicienie, bakterie oraz przed patogenami: wirusami i grzybami.

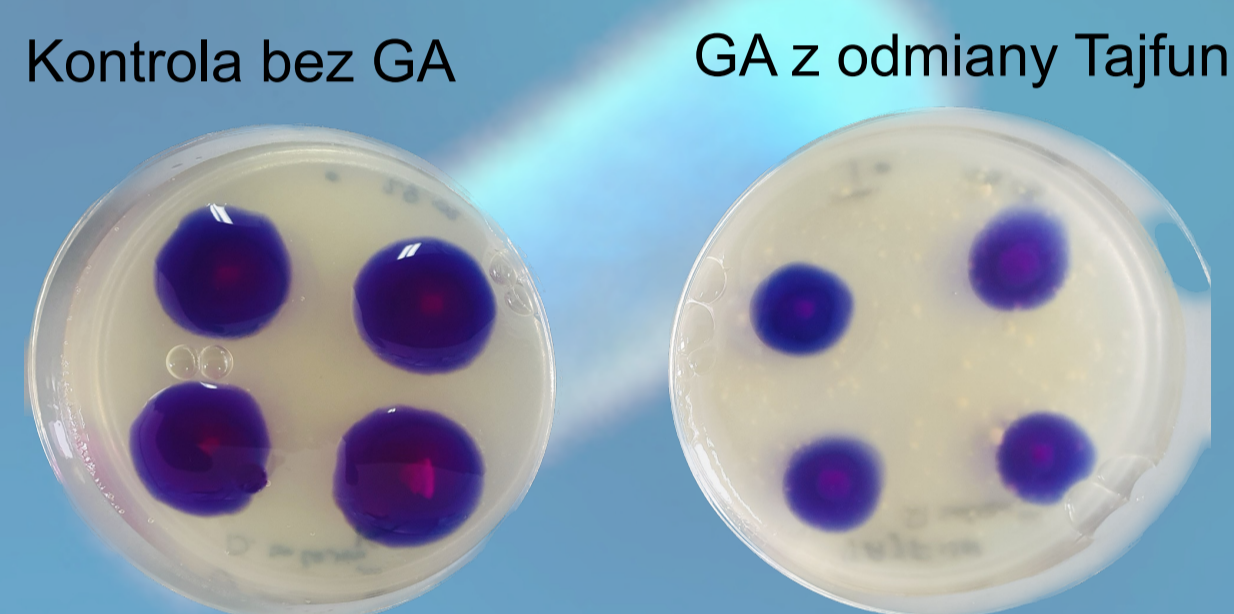
Schemat systemu komunikacji QS u bakterii pektyrolitycznych.

Created in BioRender.com bio

MATERIAŁY I METODY

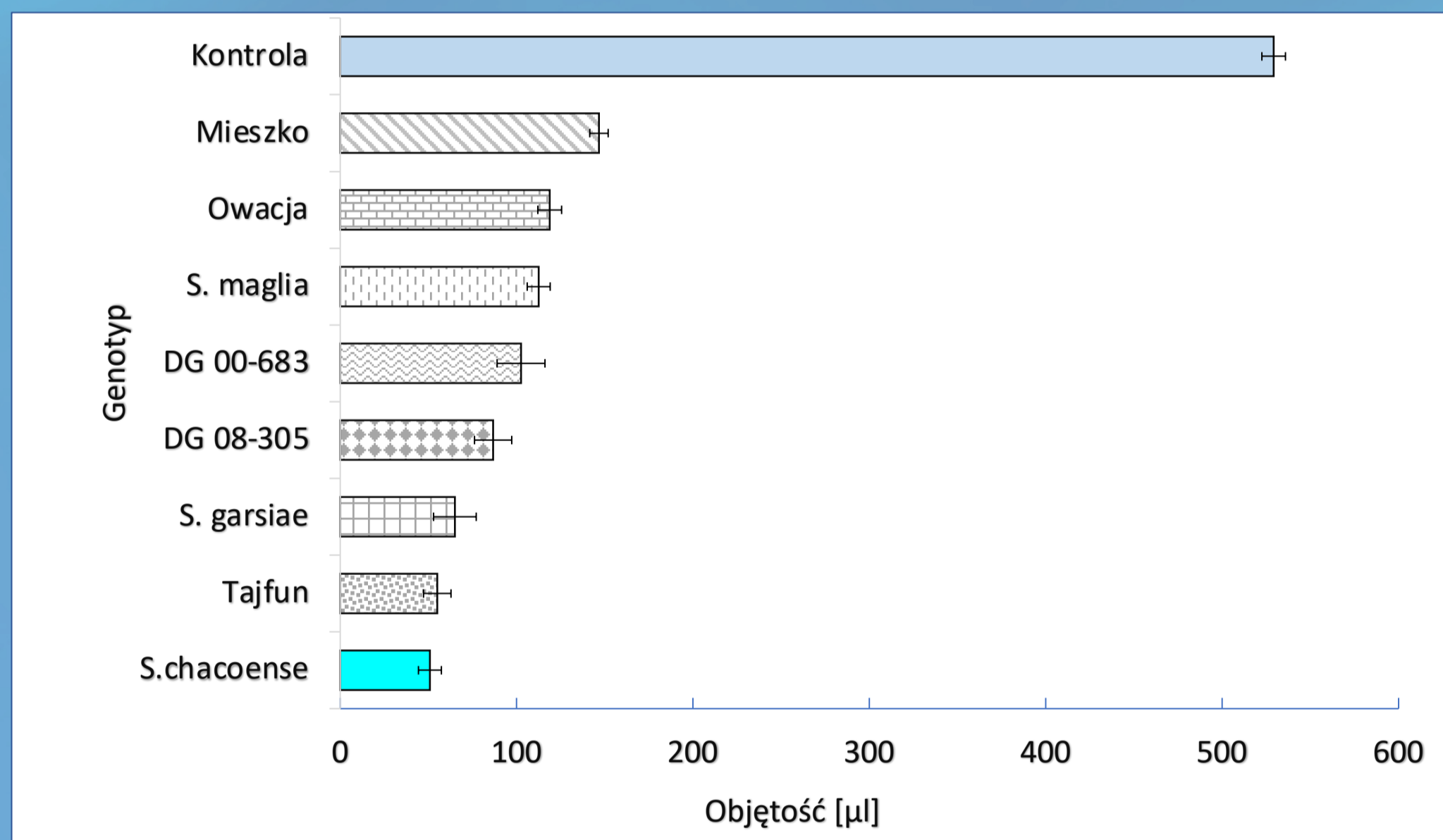
Dwa izolaty bakterii: *D. solani* (Ds) *P. brasiliense* (Pcb).

Osiem GA pochodzących z trzech dzikich gatunków, dwóch mieszańców międzygatunkowych i trzech odmian ziemniaka uprawnego (Rys. 2 i 3).

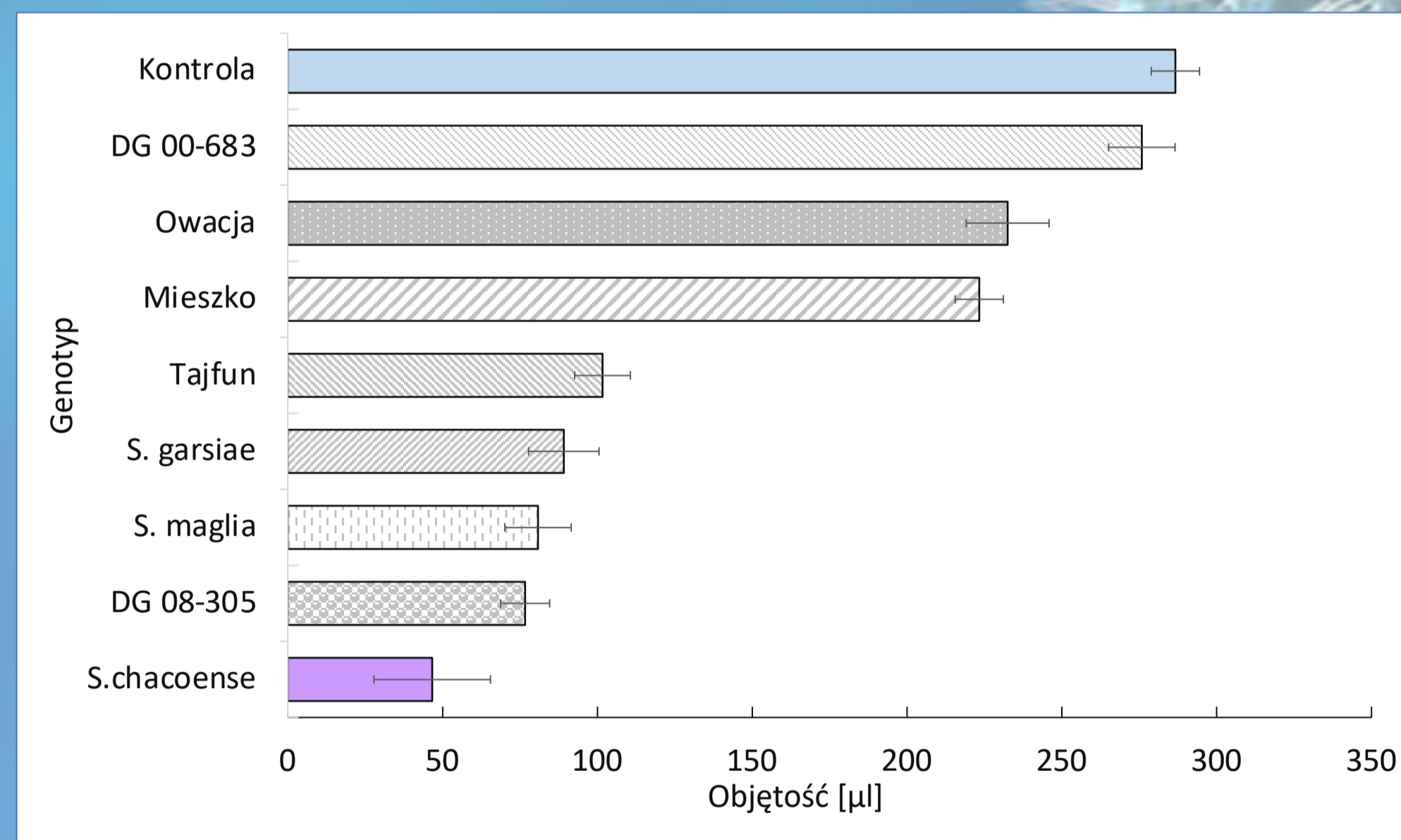

Rys. 1. Pomiar objętości dołków utworzonych przez bakterie *Ds* na pożywce CVP.

Wpływ GA na aktywność pektyrolityczną bakterii badano na pożywce **CVP** (ang. **Crystal Violet Pectate Medium**) z dodatkiem (0,8 mg ml⁻¹) lub bez dodatku GA. Aktywność pektyrolityczną izolatów bakterii wyrażono objętością charakterystycznych zagłębień wokół kolonii bakteryjnych, po 48 godz. inkubacji w temperaturze 31°C.

RYS. 2. WPŁYW GA NA AKTYWNOŚĆ PEKTYROLITYCZNĄ *DS*

RYS. 3. WPŁYW GA NA AKTYWNOŚĆ PEKTYROLITYCZNĄ *Pcb*

GA izolowane z liści różnych form *Solanum* hamowały wytwarzanie lub aktywność enzymów pektyrolitycznych bakterii *Ds* i *Pcb*. Najwyższą skuteczność wykazały GA pozyskane z *S. chacoense*, które zawierały α-chakoninę i α-solaninę.

Różnice w ekspresji genów QS:

RYS. 4. WPŁYW GA NA QS u *D. SOLANI*

GA z *S. chacoense* i odmiany Tajfun istotnie hamowały ekspresję wszystkich badanych genów u *D. solani*. Najsilniejszy wpływ zaobserwowano w przypadku GA z *S. chacoense* i genu *VfmE*.

GA z DG 00-683 indukował najwyższą ekspresję genów *ExpI* i *VfmE*, ale hamował ekspresję genu *ExpR*.

GA mogą działać jako naturalne inhibitory głównych czynników wirulencji *Ds* i *Pcb*. Sugeruje to potencjalne, ekologiczne zastosowanie GA w zwalczaniu bakteryjnych chorób ziemniaka.

Projekt finansowany przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach podstawowych badań nad postępem biologicznym w produkcji roślinnej w latach 2021-2027.